

2) Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Önmagában már azért tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősül-e a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv 5. cikkének (2) bekezdése értelmében az, ha egy nyereményjátékban a részvételt egy újság megvásárlásához kapcsoltnak teszik lehetővé, mert ez a részvételi lehetőség az érintett kör legalábbis egy része számára ugyan nem az egyetlen, minden bizonnyal azonban a döntő indoka az újság megvételének?

(¹) HL L 149., 22. o.

A Finanzgericht München (Németország) által 2008. december 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – British American Tobacco (Germany) GmbH kontra Hauptzollamt Schweinfurt

(C-550/08. sz. ügy)

(2009/C 69/34)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht München

Az alapeljárás felei

Felperes: British American Tobacco (Germany) GmbH

Alperes: Hauptzollamt Schweinfurt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv (¹) 5. cikke (2) bekezdése első albekezdésének első franciabekezdését, hogy az olyan jövedékiadó-köteles nem közösségi termékeket, amelyek a 2913/92/EGK rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) 84. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti aktív feldolgozás alatt állnak, akkor is adófelfüggesztés alá vontnak kell tekinteni, ha azokat csak a nem jövedékiadó-köteles termékek importját követően állítják aktív feldolgozási eljárással ezekből elő, így a 92/12/EGK irányelv tizenötödik preambulumbekkezdése alapján ezek szállításakor nem kell a 92/12/EGK irányelv 18. cikkének (1) bekezdése szerinti kísérőokmányt használni?

2) Amennyiben az első kérdésre nemleges válasz adandó:

Úgy kell-e értelmezni a 92/12/EGK irányelv 15. cikkének (4) bekezdését, hogy a 92/12/EGK irányelv 18. cikkében megnevezett kísérőokmánytól eltérő módon is bizonyítható az, hogy a címzett a jövedékiadó-köteles termékeket átvette?

(¹) HL L 76., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 179. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-405/05. sz., Powerserv Personalservice GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2008. október 15-én hozott ítélete ellen a Powerserv Personalservice GmbH, korábban Manpower Personalservice GmbH által 2008. december 16-án benyújtott fellebbezés

(C-553/08. P. sz. ügy)

(2009/C 69/35)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Powerserv Personalservice GmbH, korábban Manpower Personalservice GmbH (képviselő: B. Kuchar ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-405/05. sz. ügyben 2008. október 15-én hozott megtámadott határozatát, és valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében törölje a 76059. sz. közösségi védjegyet;
- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-405/05. sz. ügyben 2008. október 15-én hozott megtámadott határozatát annyiban, amennyiben az a 76059. sz. közösségi védjegy szükséges megkülönböztető képességére vonatkozóan be nem nyújtott bizonyítékot érinti, és utalja vissza az ügyet;
- mindenesetre a Bíróság az OHIM-ot és a közösségi védjegy jogosultját kötelezze saját költségeik viselésére, valamint a fellebbezőnek az OHIM fellebbezési tanácsa, az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárásokban felmerült költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezést az Elsőfokú Bíróság azon ítélete ellen nyújtották be, amelyben elutasította a fellebbezőnek a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (a továbbiakban: OHIM) negyedik fellebbezési tanácsa 2005. július 22-én hozott, a „MANPOWER” közösségi védjegy törlési iránti kérelemre vonatkozó határozatának hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresetét. Az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a „MANPOWER” közösségi védjegy a lajstromozott áruk és szolgáltatások tekintetében csak az Egyesült Királyságban, Írországban, Németországban és Ausztriában leíró jellegű, és megerősítette a fellebbezési tanács azon határozatát, miszerint a kérdéses védjegy használaton keresztül megkülönböztető képességet szerzett azokban a tagállamokban, amelyekben leíró jellegű.

A fellebbezés alátámasztására hivatkozott jogalapok a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének – összefüggésben a 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és 7. cikke (3) bekezdésével – a megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság véleményével ellentétben a „MANPOWER” megjelölés, amint az OHIM fellebbezési tanácsa helyesen megállapította, Hollandiában, Svédországban, Dániában és Finnországban és ezeken kívül minden más olyan tagállamban leíró jellegű, amelyek 2004. május 1-je előtt a Közösség tagállamai voltak. Ha az Elsőfokú Bíróság figyelembe vette volna azt a tényt, hogy az Európai Bizottság statisztikája szerint a Közösségben a kérdéses személyek 47 %-a beszél angolul, arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a „MANPOWER” szóvédjegy Németországon és Ausztrián kívül további EU-tagállamokban is, különösen Hollandiában, Svédországban, Dániában és Finnországban, leíró jellegű. A Közösség 2004. május 1-je előtti más tagállamaival kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság azt is figyelmen kívül hagyta, hogy az összlakosság releváns része e tagállamok mindegyikének kötelező iskolai képzése miatt kielégítő angol tudással rendelkezik ahhoz, hogy megértse az olyan alapszavak, mint a „MAN” és a „POWER” jelentését, és így a védjegy jogosultja termékeinek és szolgáltatásainak a vonatkozásában a „MANPOWER” szót is leíró jellegűnek érzékelje. Az Elsőfokú Bíróság azonban nem csak hogy nem magyarázta meg, hogy miért kell az Egyesült Királyságon és Írországon kívüli lakosoknak még az alap angoltudását is kétségbe vonni, hanem még azon saját ítélkezési gyakorlatával is szembefordult, miszerint valamely védjegy észlelésével kapcsolatban bizonyos alap angolismeretek elismerhetők az Egyesült Királyságon és Írországon kívüli lakosság egésze esetében.

Ami a használaton keresztül megszerzett megkülönböztető képességre vonatkozó bizonyítékot illeti, az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel az érintett közönséget a fellebbezési tanács határozatához képest kiterjesztette anélkül, hogy a megszerzett megkülönböztető képességre vonatkozó bizonyítékokat újraértékelte volna. Még ha az Elsőfokú Bíróság nézetét osztanánk is a tekintetben, hogy a hírnév bizonyítékát csak az Egyesült Királysággal, Írországgal, Németországgal és Ausztriával kapcsolatban kell benyújtani, a fellebbezési tanács e határozatát a kiterjesztett érintett közönség tekintetében e ponton hatályon kívül kellett volna helyezni, és vissza kellett volna utalni az ügyet a fellebbezési tanács elé. Az Elsőfokú Bíróság szintén

tévesen erősítette meg a fellebbezési tanács véleményét a kérdéses szóvédjegy esetleges hírnevének Egyesült Királyságból Írországra való „spillover-hatására” vonatkozóan, bár nem fogadható el valamely védjegy hírnevének sem egyik országról a másikra, sem egyik árurol vagy szolgáltatásról másik áru vagy szolgáltatásra való „áttérjedése”.

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2008. december 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Müller Fleisch GmbH kontra Land Baden-Württemberg

(C-562/08. sz. ügy)

(2009/C 69/36)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Müller Fleisch GmbH

Alperes: Land Baden-Württemberg

Egyéb fél: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a 2001. június 22-i 1248/2001/EK bizottsági rendelettel⁽¹⁾ módosított, 999/2001/EK rendelet⁽²⁾ III. melléklete A. fejezetének I. szakaszával összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes a vizsgálati kötelezettségnek valamennyi, 24 hónapnál idősebb szarvasmarhára történő kiterjesztése, ahogyan azt a 2001. január 25-i rendelettel (BGBl I., 164. o.) módosított, a BSE)-vizsgálatról szóló, 2000. december 1-jei német rendelet [BSE-Untersuchungsverordnung] (BGBl I., 1659. o.) előírja.

⁽¹⁾ A Bizottság 1248/2001/EK rendelete (2001. június 22.) a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III., X. és XI. mellékletének az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak járványügyi megfigyelése és vizsgálata tekintetében történő módosításáról (HL L 173., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 32. kötet, 450. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 999/2001/EK rendelete (2001. május 22.) egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 147., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 32. kötet, 289. o.).